

Perquè sóc catòlic i perquè sóc conservador, diu Ossorio i Gallardo, estic al costat del Govern

L'il·lustre jurisconsult don Angel Ossorio i Gallardo, pronuncià davant el micròfon d'Unió Ràdio un discurs que fou transmès a tot Espanya.

Heu-vos ací el més important que va dir el gran polític:

«Un cristià no pot ésser feixista, perquè el cristianisme és liberalisme de l'esperit, mentre que el feixisme és negació de la llibertat, establiment de l'opressió, imperi de la força per a salvaguarda dels privilegiats.

Un cristià no pot seguir una doctrina en la qual s'imposa el predominí d'una raça i l'extermini dels jueus, dels maçons, dels comunistes, dels liberals, perquè l'essència de la doctrina de Crist és precisament l'obligació d'estimar l'enemic igual que el germà; i encara que els liberals, jueus, maçons, comunistes, fossin la gent més abominable del món, cap cristià no tindria dret a lluitar pel nostre extermini, perquè està escrit que Déu no vol la mort del pecador, sinó que es converteixi.

El poble de Granollers envia 500 homes al front

S'han intensificat extraordinàriament els treballs de tot ordre perquè dintre breu termini l'exèrcit del poble pugui comptar amb l'aportació que fa la nostra ciutat en la lluita contra el feixisme.

A tots els obradors de sastreria de Granollers es treballa de ferm en la confecció de 500 vestits per als milicians i així mateix treballen les gorristes, les modistes i la casa Agustí Codina, en la confecció de casquets i roba interior per als milicians.

També ha estat encarregada a una casa de Barcelona la confecció del corretjam, que no serà de corretja, sinó de teixit fort de cotó, a l'estil del que és usat per l'exèrcit anglès.

Una casa de confeccions de Barcelona cura de la confecció de 500 camises i a altra casa d'Aiguafreda se li ha fet adquisició d'altres tantes tovalloles.

Els espartenyers i els sabaters locals proveeixen d'espartenyas i sabates i d'aquestes, les que puguin faltar, s'han encarregat a una fàbrica de Sitges.

Junt amb el gros de la columna hi anirà, com dèiem la setmana passada, una ambulància de la Creu Vermella local i hi anirà també una secció formada per 30 individus de la secció de transmissions comandaper un oficial tècnic especialitzat.

Segurament aquestes forces de Granollers seran ajuntades a la columna que s'està formant a Barcelona, amb el nom de Terra i Llibertat i el dia de la seva incorporació a Barcelona la Banda anirà a la veïna capital per a retre homenatge a les autoritats populars de Catalunya.

Un cristià no ha de tolerar que s'utilitzi el nom de Déu per atacar un estat constituït legítimament, perquè si fa això oblidat el mandat de donar al César el que és del César.

Un catòlic deu respectar a l'Església, però a l'Església pura i generosa que honorà els segles; no ha d'ésser defensada aquesta degeneració eclesiàstica dels bisbes, carregats de joies, que posen de manifest el Santíssim Sagrament a l'altar perquè perdin les eleccions les esquerres i que, rebaixant Déu a la categoria d'un bel·ligerant, el porten a sofrir la llei del vençut blasmant la seva divinitat.

Un catòlic no deu respecte a aqueixos individus, religiosos o seglars, que fan foc des de les torres dels temples, dels quals neguen així el seu caràcter sagrat; ni els clergues que es llencen al camp, armats amb fusells o metralladores, amb manifest menyspreu del seu ministeri.

Un conservador ha d'estar assabentat que el conservadurisme no consisteix a mantenir immobilitzades, anquilosades, institucions que no estan d'acord amb el temps, sinó a crear cada dia les més justícies, evitant així que el poble les imposi d'una manera violenta, per la qual cosa els bons conservadors, en els actuals moments d'Espanya, no seran els que s'atreviran a sostenir normes injustes, sinó els que exhortin a crear un ordre revolucionari amb el menor estrall.

Un conservador no pot pensar que el poble es conservi vivint la majoria en la pobresa i en l'esclavatge, mentre una minoria usdefruïda de la riquesa i del comandament; altrament s'haurà d'assabentar que l'element consubstancial conservador és el poble.

No serà recusable per als conservadors el testimoni del senyor Antoni Maura. Doncs bé, de Maura són aquestes paraules:

«A Espanya, qualsevol règim, qualsevol organització del Poder, sobre la planura ha d'imperar, en l'estat pla s'ha de recolzar, a les multituds alliberades ha de seguir.»

Un conservador ha de desitjar que desaparegui la propietat de tipus imperialista, i, en lloc d'acabar-se amb els partits col·lectivistes, ha de recordar que és el propi Pius XI qui ha dit que certes categories de béns s'han de reservar a l'Estat, puix que porten amb ells un poder econòmic tal que no és possible que se'ls adaptin els particulars, sense dany per a l'Estat.

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor, desapareixen ràpidament davant l'acció enèrgica d'aquest depuratiu

DIPOSITARI A GRANOLLERS: PHARMACIA GASSET

Un conservador ha de respectar la tesi feixista, com totes les teories; però ha d'excecrar que un partit polític busqui el triomf sublevant l'exèrcit de l'Estat contra el mateix Estat, perquè no hi ha res més demagògic ni destructor.

Un conservador s'ha d'espantar davant els crims que els sublevats cometin innecessàriament, pels crims mateixos i perquè això els priva d'autoritat moral per a condemnar les repressàlies que, per lògica reacció, s'han de produir en el sector contrari.

Heus ací, en obligada síntesi, alguns dels motius que a un home com jo, sense variar ni un bri el fons i la doctrina que ve propagant des de fa un quart de segle, el porten avui a posar els seus sentiments al costat del Govern.

Per la República? És clar que sí. Visca la República!

Per Espanya? Naturalment. Visca Espanya!

Ahí, però per altres conceptes que estan per damunt d'Espanya i de la República: per l'emancipació econòmica i política dels treballadors. Per l'emancipació dels pobles i per la llibertat dels homes.»

La Banda de les Milícies

Diumenge, a les onze, la Banda de les Milícies féu la seva presentació davant del poble.

La massa orquestral, composta de 62 professors que col·laboren tots amb el més gran entusiasme als propòsits del mestre Ruera, formaren davant la casa de l'Ajuntament i interpretaren els himnes «La Internacional» i «Els fills del poble», essent aclamats per la multitud.

Seguidament la Banda féu una passada voltant tota la ciutat. Malgrat la forta calor d'aquell migdia, rera la Banda seguia una multitud compacta i a tot arreu es succeïen els aplaudiments i el pas dels músics milicians era saludat amb els punys closos i el braç enlaire de la gentada. L'èmfasi culminà quan la banda interpretà «La Internacional» davant la casa Ramoneda, al carrer de Clavé, on hi ha les oficines del Comitè Antifeixista.

Amb la creació d'aquesta banda, podem repetir, com tantes i tantes altres vegades, aquell crit de «Granollers terra de músics!». És un honor per la ciutat i ho és principalment pels nostres músics que en aquestes jornades històriques que vivim l'entusiasme de les multituds trobi justa expressió en els acords musicals d'una corporació tan nombrosa i tan notable com és la Banda de les Milícies.

Tot i que ja de paraula hem felicitat els seus organitzadors, i molt particularment el seu director i sots-director els companys Josep M.ª Ruera i Aureli Font, des d'aquestes planes nostres, tan granollerins i sempre liberals, els adreçem la felicitació més entusiast aen nom de tota la ciutat, que se sent enorgullida de la seva obra.